

Τό ελληνικό τμῆμα τῆς Καπερναούμ, όπως φαίνεται ἀπό δυτικά. Στό κέντρο τῆς φωτογραφίας είναι ἡ ἑλληνική ὄρθοδοξη ἐκκλησία.

Ανασκαφές στό έλληνικό τμῆμα τῆς Καπερναούμ

Η ἄκρως ἐνδιαφέρουσα ἀνασκαφική περίοδος στό «Έλληνικό τμῆμα» τῆς ἀρχαίας πόλης τῆς Καπερναούμ συνεχίστηκε καὶ φέτος τό καλοκαίρι ἀπό τήν Ἰσραηλινή Ὑπηρεσία Ἀρχαιοτήτων καὶ Μουσείων (Israel Department of Antiquities and Museums), μέ διευθυντή τόν ἑλληνικῆς καταγωγῆς Βασιλείο Τζαφέρη καὶ ὑπό τήν αιγίδα τού ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Στήν ἀνασκαφή πήραν ἐπίσης μέρος, συμβάλλοντας καὶ οικονομικῶς, περίπου σαράντα ἀμερικανοί φοιτητές καὶ καθηγητές τών Πανεπιστημίων Notre Dame τῆς Ἰνδιάνας, Missouri State University, καὶ τοῦ Averett College τῆς Βιρτζίνιας.

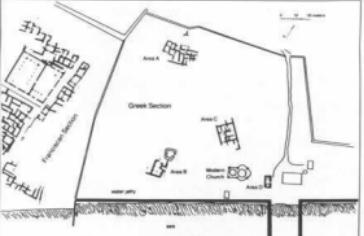
Αἰκατερίνη Ἀσδραχᾶ

Ἐρευνήτρια στό CNRS - Παρίσι

Οι ἀνασκαφές είχαν ἥδη ἀρχίσει ἀπό τόν Οκτώβριο τοῦ 1978 καὶ συνεχίστε πέντε συναπτές περιόδους, ὡς τό 1982, μέ πλούσια ἀποτελέματα ὡς πρός τή συγκρότηση καὶ τήν ἀνάπτυξη αὐτού τού χώρου, πού καλύπτει 20.000 τ.μ. καὶ ἔκτεινεται κατά μῆκος τῆς θρειοανατολικῆς ὅχθης τής Θάλασσας τῆς Γαλιλαίας (Τιβεριάδας). Σημειώνουμε ἀκόμη ὅτι τό

«έλληνικό τμῆμα» τῆς Καπερναούμ, πού ἀποκαλεῖται ἔτσι ἐπειδὴ ἀνήκει στό Πατριαρχείο τῶν Ἱεροσολύμων, ἀποτελεῖ τήν ἀνατολική ἀπόλητη τού συνολικού χώρου τῆς ἀρχαίας πόλης καὶ ἔχει περίπου ἵστε κταση μέ δυτικό τμῆμα, πού ἀνήκει στό Φραγκισκανό Μοναχικό Τάγμα τῆς Κουστωδίας τῶν Ἁγίων Τόπων (Custodia della Terra Sancta). Στό τμῆμα αὐτό

ἥδη ἀπό τά 1905-1914 καὶ 1921-1926 είχαν ἐρθει σέ φώς ἡ θαυμάσια διατηρημένη Συναγωγή τῆς Καπερναούμ, πού χρονολογεῖται ἀπό τά λέλη τοῦ Δ' ἡ τίς ἀρχές τοῦ Ε' μ.Χ. αἰώνα - διδάψευστο σημάδι πλατιάς καὶ ἀκμάζουσας ιουδαϊκῆς κοινότητας —, τό ὁκταγωνικό χριστιανικό ιερό, ιδρυμένο τόν Ε' αἰώνα πάνω στό. σύμφωνα μέ τήν παράδοση, σπίτι

Γενικό σχέδιο του Ελληνικού τμήματος της Καπερναού.

τού Σίμωνος Πέτρου, καθώς και τά δώντερα τμήματα τής πρώιμης πόλης.

Έτσι, κατά περίεργη σύμπτωση, δύ σύγχρονος πέτρινος τοίχος πού χτίστηκε γιά νά διασχιστεί το «φραγκισκανό» από τό «ελληνικό» τμήμα, σταν άγοράπτικε τή γη άντιστοιχως άπο την Κουστωδία τών Αγίων Τόπων και άπο τό Πατριαρχείο, άποτελεί καί τό διαχωριστικό δρίο τής άρχαιότερης πόλης, που άναγκατα πιθανώς στό Β' π.Χ. αἰώνα, από τή μεταγενέτερη πόλη που βρίσκεται περίπου κατά 30 μέτρα ανατολικότερα. Η πόλη αύτη, σύμφωνα με τό διευθυντή τών ανασκαφών Βασίλειο Τζαφέρη («New Archaeological evidence on Ancient Capernaum», Biblical Archaeologist, Δεκεμβρίος 1983 σελ. 196-204), στην άναληση του γιά τά εύρηματα τών πέντε προηγούμενων χρόνων (1978-1982), φαίνεται ότι χτίστηκε μέ έντελως διαφορετικό σχέδιο από τήν πρώτη, μέ πλατιούς δρόμους δύο μέτρων και καλοστρούμα τήρια (διακρίνεται τό κονίαμα τών τοίχων), κατά τό α' μισό τού Ζ' αἰώνα, λίγο πρίν άπο τήν άραβική κατάκτηση (638, πάπων τής Ιερουσαλήμ). Η ιδρυση της συμπίπτει με τήν άνακατάληψη τών Αγίων Τόπων από τόν Ήράκλειο τό 629. Οι νέοι κάτοικοι, άντιθετα πρός τόν πληθυσμό τής πρώιμης πόλης που ήταν στη μεγάλη του πλειοψηφία Ιουδαϊκός, ήταν προφανώς χριστιανοί, όπως τό δείχνει ή δεινοματολημά πάπο τούς τρείς τομείς Α, C και D (λυχνίες και κεραμικά πιάτα μέ διακόμηση σταυρών, γυάλινο κόσμημα μέ χριστόγραμμα, κ.ά.).

Άν εξαιρέσουμε τά δοτράκα τής πρώιμης ρωμαϊκής έποχης, που περιέχονται στό έδαφος τών θεμελιών (πρώτη φάση, έπιπεδο V), πού έπισης στηρίζεται πάνω στο παρθένο έδαφος (τή χαρακτηριστική terra rossa τής περιοχής), δε διαθέτουμε καμία άρχαιολογική ένδειξη που ν' άναφέρε-

ται στήν ίνστερη ρωμαϊκή και στήν πρώιμη βυζαντίνη περίοδο, καί, άπα, στήν κατοχή τού χώρου πρίν άπο τίς άρχες τού Ζ' αἰώνα. Άντιθετα, στάθηκε δυνατή ή αποκάταστα στρωματογραφικής σειράς σε πέντε έπιπεδα. Αυτή καλύπτει χρονική περίοδο περίπου 350 χρόνων, συνδέοντας τήν ίνστερομζαντίνη μέ τήν πρώιμη ισλαμική περίοδο (μέσα Ζ' - μέσα Η' αι.), και μέ τήν περίοδο τών Αθασίδών (μέσα Η' - μέσα Θ' αι.), γιά νά κατεβεῖ ήσαν τόν Ι' αἰώνα, όποτε, άρκετον καιρό πρίν άπο τήν άφιξη τών Σταυροφόρων, ή πόλη, ήδη σε φθινούσα οικονομική κατάσταση, έγκαταστάθηκε οριστικά.

Άναμεσα στά σπουδαιότερα εύρηματα τού χώρου σημειώνουμε τά λείψανα συνδόλους έγκαταστάσεων πού χρησίμευσε σάν άγκυροβόλιο γιά άλιευτικά πλοίαρια και χώρος γιά ψαρογορά. Άκομα, ειδικότερα δυον άφορά τήν πρώιμη ισλαμική περίοδο (έπιπεδο IV), άξειται νά σημειωθεί ή βίαιη καταστροφή πού την προκάλεσε πιθανών ο σεισμός τού 748 και πού ίχνη της φαίνονται και άπο τόν τεράστιο σύγκολιθο πού άπεκλεισε ένα δρόμο τής πόλης. Από τήν ίδια περίοδο προέρχεται και ή θησαυρός τών 282 χρυσών δηναρίων τών Όμυμαδων, πού βρέθηκε κατά μόδα πάπεδο στρωμένο μέ κανονικές πλάκες, χαρακτηριστικό οικοδομικό στοιχείο αύτής τής φάσης.

Οι φετινές έργασίες, τέλος, περιλάμβαναν τά ενισκοφή νέας περιοχής, τής περιοχής Β', έκτασές περίπου 1 1/2, στρέμματα, μεταξύ τού τοίχου τού φραγκισκανού τμήματος και τής ζήχτης τής Τιβερίδας. Η δειγματοληψία έγινε μέ βάση 4 σκάματα, όπου ήδη άρχισαν νά διακρίνονται τά ίχνη δημόσιου κτιρίου πού χρησιμοποιούνταν πιθανώς ως λουτρό, καθώς και συστήματος άποχέτευσης και μεταφοράς ίσων τού πόσιμου νερού στό Ίνδραγευείο. Τά δοτράκα που δρέθηκαν άνχονταν, σέ γενικές γραμμές, στή ρωμαϊκή, βυζαντίνη και άραβική περίοδο, και ήδη προχωρούν οι έργασίες γιά τήν κατάσταση και χρονολόγηση τους. Οι άνασκαφές θά συνεχιστούν στόν ίδιο χώρο και τόν έπόμενο χρόνο, μέ τή διεύθυνση πάντο τού Βασιλείου Τζαφέρη και τή συμμετοχή και έπικρατώντων άμερικανικών πανεπιστημάτων, γιά νά διασαφηστεί περισσότερο, άν διχάσει η είκονα της συγκρότησης και τών λειτουργιών τής μεταγενέστερης Καπερναούμ και νά άνακαλυφτεί ή γνωστή άπο τά χριστιανικά άδιοπορικά

έκκλησία τού 'Αγιου Ιωάννου τού Θεολόγου, πού είχε άντικαταστήσει μετά τήν άραβική κατάκτηση τό παλιό ιερό της κατά παράδοση οικίας τού 'Αγιου Πέτρου.

Πρέπει έπισης νά σημειώσουμε διτού χώρου τού έλληνικού τμήματος είναι πολύ προσεκτικά και μέ φροντίδα διαμορφωμένος και περικλείνει, έκτοτε, άπο τίς κηπευτικές καλλιέργειες, τα δέντρα και τά περιβόλια, μιά μικρή έκκληση στό δύναμη τών 'Αγιών Αποστόλων και ένα σπίτι γιά χειμερινή κατοικία, ίδρυμένα τό 1931 άπο τό μητροπολίτη Δαμιανό και άνακανισμένα τό 1975 άπο τό μητροπολίτη Γερμανό. Τήν καθημερινή φροντίδα δύλου τού συγκρότημας τήν έχουν άναλαβεί έδω και περίπου τέσσερα χρόνια δύο μοναχούς Θαδδαίος και ή μοναχή Κυριακή, πού κατάγονται άπο την Κάλυμνο και πού δείχνουν άλημνή άρσηση στό χώρο αύτού και τό συνηθισμένο γιά την πορεία τών άνασκαφών έργασιών.

Excavations in the Greek Sector of Capernaum

A. Asdracha

A most interesting excavation in the "Greek sector" of the ancient city of Capernaum was also carried on last summer by the Israel Department of Antiquities and Museums. The excavation was under the auspices of the Greek Orthodox Patriarchate of Jerusalem and was directed by Vasilios Zaferis, a Greek in origin. In the excavation also participated and contributed financially approximately forty students and professors of the universities Notre Dame, of Indiana, Missouri State University and Averett College of Virginia, U.S.A.

The project was focused on the excavation of a new area, extending over one and a half acre, between the walls of the Franciscan sector and the shore of the Tiberias sea. The survey was limited to four trenches where traces of a public building (bath?) and of a water supply and drain system started appearing. The sherds found so far belong to the Roman, Byzantine and Arabic period. The excavation is to be continued this coming summer and its pursuit is quite ambitious: the formation and functions of the posterior city to be completed and elucidated; the church of St. John the Theologian, known from Christian itineraries, that had replaced the old sanctuary of St. Peter's dwellings after the Arabic conquest, to be located and brought in light.